

Trošku mravokazně se jmenuje album **Bluegroundu *Láska & Alkohol***. Zatímco skladba *Alkohol*

na albu je, lásku tam najdeme jen zprostředkovaně. Kupříkladu ve zmiňované písni lásku k alkoholu. Právě tahle píseň je ale také extraktem textových banalit a klišé („

dívám do pláštíků oděných se tady mámo neříká.... Netušíš, jak dětství tu utíká

“), protože vážně míněných. Nebo alespoň nadhled (pokud by měl být) naprosto není patrný.

Druhou podobnou písni je skladba

Dětský domov

. Chápu, že je to téma vážné a že se zpracovat nedá s nadhledem, ale snad vůbec než takto.

No, a do třetice

Není kam jít

– životní katastrofa dlužníka, ale zjevně jinak zdatného („

chlap, co lásku rozdává

“). Zrovna v těchto případech bych ocenil angličtinu, leccos by asi znělo méně polopatisticky. Na druhou stranu tyto dva texty vyváží text ve skladbě

Víc

.

Původně jsem recenzi vůbec psaním o textech nechtěl začít, ale ony jsou tím, čím při prvním poslechu upoutají – na pódiu Blueground pamatují hodně s anglickými texty a tak je tato deska od kapely docela odvážným počinem. A předpokládám, že právě na textech album chtěli postavit. Částečně to vyšlo.

Z hlediska hudebního jsem konstatoval po několika prvních posleších, že se jedná o moderní, poučenou, ale do českých poměrů umírněnou country se vzorem v USA, ale po kratší abstinenci od alba jsem zjistil, že právě hudba a aranže jsou to, co mi v hlavě utkvělo, a ne texty, jak o nich píšu o odstavec výše. Ve skladbách oceníte zejména sóla a instrumentální mezihry, zaujmou výkony houslí, které připomínají, vedle dokonale moderních kytar, odkud moderní country vzešla (*Holka já vím*, *Dětský domov* nebo *Co z toho mám*).

Jako nejsilnější píseň z alba bych si vybral skladbu *Holka já vím*. Hned jsem se koukal na autorství – a klobouk dolů, 100% domácí dílna (Cihelka/Mikuláš). Všechny atributy skladby (melodie, aranže, text, ale i zpěv) jsou excelentní. Díky této skladbě i následující

Drahá

, se sklonem k cajdavosti, vyzní jako vhodný a příjemný kontrast. A následující instrumentální *Jack's Bar*

– *B- Que*

je ukázková. Trošku jsem nepochopil, proč má píseň

Málo věříš

podtitul Blueground Medley, mírně samoučelné mi přišly dotáčky odpočítávajícího a chválícího dítěte (ale jo, je to roztomilé, ale poněkud to rozostřuje obraz desky i kapely) nebo hospodského šumu (jako by měl zmenšit chladný „pódiový odstup“ kapely od publika).

Z desky je znát hudební názor zejména bratrů Mikulášových, doporučuji až po prvním poslechu si přečíst průvodní slovo Marka a Martina k jednotlivým skladbám - zjistíte, že to co píšou, v těch skladbách opravdu je. Přitom to průvodní slovo není nadbytečné, ale potvrdí vám dojem, který ve vás píseň zanechá. Včetně těch, které jsem v úvodu kritizoval.